ఎదురులేని మనిషి

ఎన్టీఆర్ జీవితచరిత్ర

– డా. నందమూరి లక్ష్మీపార్వతి

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

అపూర్వ త్యాగం

నాగయ్య వెళ్ళిపోయాక తుఫాను తగ్గి సముద్రం ప్రశాంతతను పొందినట్లు ఇల్లంతా ఒక స్తబ్ధ వాతావరణం ఏర్పడింది. బరువు గుండెల బాధాశ్వాసాలు వాతావరణానికి వేడి కలిగిస్తున్నాయి. చెమ్మగిల్లిన కంటినీరు దాన్ని పూర్తిగా తగ్గించలేక పోతున్నది. గాలికి ఆవిరయినట్లు కోపోద్రేకాలు కొంచెం చల్లబడుతున్నా, అసలయిన బడబానలం ఆరేదెప్పటికో?

త్రివిక్రముడు ఏదో ఉన్మాదం ఆవేశించినట్లు తన అన్న రెండుచేతులూ పట్టుకుని గట్టిగా ఊపేస్తూ "అన్నా! నాకు చాలా అవమానంగా వుంది. బాబాయి మాటల్లో నేనొక చేతగాని చవటని. నాకు పెళ్ళికాదు. పిల్లనెవ్వరూ ఇవ్వరు. వాళ్ళింట్లో జీతగాడిలా పనిచెయ్యాలి. అంతకుమించి ఎందుకూ పనికిరానివాణ్ణి. అంతేగా!?"

"ఊరుకో తమ్ముడూ నవ్విన నాపచేసే పండుతుంది. ఎవరు పనికొస్తారో, ఎవరు పనికి రారో ఎవరు చెప్పొచ్చారు. ఎప్పుడు ఒకరకంగా వుండదు కాలం. మార్పులొస్తాయి. మనపని మనం చేసుకుంటూ పోవటమే"

"ఇప్పుడీ వేదాంతం వద్దన్నా. నాగుండె రగిలిపోతున్నది. సంవత్సరం తిరిగేసరికి నేను పెళ్ళిచేసుకోవాలి. బాబాయి దగ్గర నా పౌరుషం ఏమిటో చూపించాలి. ఆవేశంగా అన్నాడు చిన్నాయన. సంవత్సరందాకా ఎందుకు తమ్ముడూ! ఆరునెలల్లో చేస్తా, ఈ అన్న వుండగా నీకేమిటి లోటు?నీకోసం నా సర్వస్వం ధారపోస్తా."

అన్నదమ్ములిద్దరూ కన్నీళ్ళతో కౌగిలించుకున్నారు. లక్ష్మయ్య గుండెలో చిత్రమైన అనుభూతి. ఆయనకు కూడా మొదటిసారిగా తన వాళ్ళమీద ఒక విరక్తిలాంటి భావం వచ్చింది. తనకు మేలు చేయకపోగా మధ్య మధ్య వచ్చి ఇలా బాధపెట్టిపోవటం ఎందుకు? లోపల మధనపడ్డాడు.

ఏమోలే తిన్నా తినకపోయినా కలసిమెలసి కళ్ళముందుంటే అంతేచాలు అనుకున్నది వెంకట్రావమ్మ.

"అమ్మాయ్ కంచాలు పెట్టు" కోడలిని కేకేసింది. ఏనాడూ ఎంత జ్వరమయినా ఆమే స్వయంగా కొడుకులికి భోజనం దగ్గరుండి పెట్టుకోవాల్సిందే కొడుకులికి కూడా ఎవరు పెట్టినా తృప్తి వుండదు.

కన్యాన్వేషణలో కొద్దిమాసాలు గడచిపోయాయి. తారకరాముడికి నిమిషం సమయం దొరకటంలేదు. ఏమాత్రం ఖాళీవున్నా మంచి సంబంధం కోసం ఆరాతీస్తూనే ఉన్నాడు. ఈలోపు రెండు మూడు చూశారు. కానీ పిల్లలు నచ్చకపోవటంతో వదులుకున్నారు. అటు కాలేజీలో పరీక్షలు దగ్గరవుతున్నాయి. మరోవైపు నాటకాల వత్తిడి పెరుగుతున్నది. నిద్రకూడా సరిగ్గా పోకుండా కష్టపడుతున్న అన్నను జాలిగా చూస్తూ త్రివిక్రముడడిగాడు "అన్నా! ఇంత తక్కువ నిద్రపోతే ఆరోగ్యం దెబ్బతినదా?"

"నీ మొహం. ఏదయినా మనం అలవాటు చేసేదాన్ని బట్టి వుంటుంది"

"అలవాటా పాడా? రోజుకు ఇరవై నాలుగుగంటలుంటే కనీసం పదిగంటలైనా నిద్రపోకపోతే ఎట్లా?"

"చూడు తమ్ముడూ ఈ శరీరం మనం ఎట్లా చెపితే అట్లా వింటుంది. కష్టపడటం అలవాటు చేస్తే కష్టపడుతూనే వుంటుంది. సుఖపడటం కూడా అంతే. మన ఇళ్ళల్లో పిల్లలు పుడితే చలిగాలి తగలకూడదని, చన్నీళ్ళు తాకకూడదని ఇన్ని జాగ్రత్తలు పడతాం. కానీ నీళ్ళలో బతికే చేపలవాళ్ళు, చెట్టుక్రింద వుండే బిచ్చగాళ్ళు పిల్లలను ఆరుబయటే వదిలేస్తారు. అన్ని వాతావరణాలు పుట్టుకతోనే అలవాటు అవుతాయి."

"అది సరే అన్నా నిద్ర ఎవరికయినా కావాల్సిందేగా?"

"నీలాంటి సోమరిపోతులు ఎక్కువ నిద్రపోతుంటారు. ఏ మనిషికయినా మూడు గంటలకంటే ఎక్కువ నిద్ర అవసరం. శివాజీ ఎన్నిగంటలు నిద్రపోయేవాడని? పగలు యుద్ధాలు రాత్రిపూట సమావేశాలు. పడుకునే తీరిక ఎక్కడిది? గుర్రం మీఈద వెళ్తూనే నిద్రపోయేవాడు. కృష్ణదేవరాయలూ అంతే. రాత్రంతా మారువేషంలో తిరిగొచ్చేవాడు. ఆయన మంగలి క్షవరం చేసినంతసేపు మాత్రమే నిద్రపోయేవాడు. ఆ మంగలి కూడా ఆయనకు నిద్రాభంగం కలగకుండా చాలా నేర్పుగా గడ్డం చేసేవాడు. "

"సరేలే పద. నాకు ఆకలేస్తున్నది." తృప్తి నిండిన మనస్సులతో కడుపునిండా భోజనం చేసి హాయిగా ఇంటిల్లిపాది నిద్రపోయారు. పెంచుకునే ఆత్మీయతలకన్నా పంచుకునే ఆస్తిపాస్తులు అంత ఎక్కువేమీ కాదు.

అనుకోకుండా కొంతమంది మధ్యవర్తులద్వారా పెద్దమద్దాలిలో ఒక సంబంధం వుందని తెలిసింది. వాళ్ళు కూడా వీళ్ళకివ్వటానికి సుముఖంగానే ఉన్నట్లు తెలియటంతో తారకరాముడు హడావుడి పడ్డాడు. తారకమ్మకి నిండు నెలలు. రేపోమాపో పుట్టింటికి తీసుకెళ్ళి విడిచిపెట్టి రావాలి. కనుక రెండు పనులు కలిసొస్తాయి అనుకుని మరుసటి రోజే భార్యను తీసుకెళ్ళి అత్తగారింట్లో వదిలిపెట్టి స్వయంగా పెద్దమద్దాలి వెళ్ళి పిల్లతండ్రి అనంత పద్మనాభస్వామితో మాట్లాడి వచ్చాడు. అన్ని ఒప్పందాలు కుదుర్చుకున్నారు. ఫలానారోజు పామర్రులో లగ్నపత్రికలు పుచ్చుకుందామనుకున్నారు. ఎంతో సంతోషంగా తారకరాముడింటికి తిరిగొచ్చాడు.

విషయం విన్న కుటుంబసభ్యులు ఆనందపడిపోయారు. అన్నీ తానై బాధ్యతలు మోస్తున్న పెద్దకొడుకు మీద తల్లిదండ్రులకు అపారమైన ప్రేమ పుట్టుకొచ్చింది. ఇట్లాంటి బిడ్డను కన్న తమ అదృష్టానికి మురిసిపోయారు. ఇక త్రివిక్రముడి ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు. బాబాయితో ఛాలెంజ్ చేసి మరీ పెళ్ళిచేసుకుంటున్నాడు ఆరు నెలలలోపే పెళ్ళి చేయబోతున్నారు చాలు. తన మాట నెగ్గింది. ఆనందంతో ఆ రోజుల్లా ఇంటికి రాలేదు.

అనుకున్న సమయం సమీపించింది. తారకరాముడు తెల్లటి పంచె, చొక్కా నల్లచెప్పులు వేసుకుని పెళ్ళి పెద్దగా పామర్రు బయలుదేరాడు. కొంతమంది పెద్దవాళ్ళు నిమ్మకూరునుండి వచ్చారు. తెలిసినవాళ్ళ ఇంట్లో భోజనాలు ఏర్పాటు చెయ్యబడ్డాయి. సరిగ్గా లగ్నపత్రిక పెద్దమద్దాలి నుండి రావాలి. అందరూ ఎదురు చూస్తూ కూర్చున్నారు. వచ్చినవాళ్ళంతా తారకరాముడిని పొగుడుతున్నారు. మాటల్లో పడి చూసేసరికి పన్నెండు గంటలవుతున్నది. కానీ పిల్ల తరపు వాళ్ళు ఒక్కళ్ళు కూడా రాలేదు. తారకరాముడిలో మొదలైయిన అనుమానం పెద్దదయింది. పెద్దలంతా తర్కించుకుంటున్నారు. ఎందువల్ల వాళ్ళు రాలేదనే ఆలోచన అందరిలో వచ్చింది. ఇంటివాళు ఆప్యాయంగా పెట్టే భోజనం తారకరాముడి నోటికి చేదుగా అనిపించింది. ఏదయినా ఆలోచిస్తే కళ్ళవెంట నీళ్ళొస్తాయేమోననే భయంతో ఆలోచన కూడామానుకున్నాడు. మధ్యాహ్నం రెండింటివరకూ చూసి పెద్దమనుష్యుల్ని పంపించాడు. వాళ్ళు వచ్చి చెప్పిందేమిటంటే ఆస్తి దగ్గర కొంచెం అనుమానాలు వచ్చి వాళ్ళు రావటం మానుకున్నారు. ఆ మాట వినగానే తారకరాముడు పెద్దమద్దాలి బయలుదేరి వెళ్ళాడు. వచ్చిన తారకం బాబును అనంతపద్మనాభం సాదరంగా ఆహ్వానించాడు.

"రా అల్లుడూ! పొద్దున రాలేదని ఏం అనుకోవద్దు."

"అదేమిటి మామయ్యా! లగ్నపత్రిక తీసుకొస్తామని చెప్పి రాకపోగా ఏం అనుకోవద్దు అంటారేమిటి?"

కాదు బాబూ! ఏదయినా అనుమానం వస్తే ముందే మాట్లాడుకోవాలిగానీ నలుగుర్లో కొచ్చాక వెనకడుగు వేస్తే బాగుండదు"

"ఏమిటండీ మీకొచ్చిన అనుమానం" తారకరాముడు పళ్ళబిగువున కోపం అణుచుకుంటూ అన్నాడు.

"ఇంకా వేరే ఏముంటాయి. ఆస్తిపాస్తుల దగ్గరేగా."

"మాకున్న ఆస్తేమిటో మీకు తెలుసు మేమేం దాచలేదే"

"మీరు దాచారని కాదు. వున్న పొలం మీ యిద్దరు పంచుకుంటే ఒక్కొక్కళ్ళకి ఎకరంన్నర మించి రాదుగదా"

"అవును"

"అదే బాధ. ఇప్పుడయితే ఫర్వాలేదు. రేపు ఒక పిల్లో పీచో పుడితే ఆ రోజు కుటుంబం గడవటం కష్టమౌతుంది. నీ తమ్ముడికి చదువులేదు. ఏ పనీ చేతకాదు ఆడపిల్లగలవాళ్ళం. మా పిల్ల సుఖపడాలని మేము ఆశపడటంలో తప్పులేదుగా."

ఆయన అనునయంగా చెప్పిన మాటలు తారకరాముడు అర్థం చేసుకున్నాడు. నిజమే పిల్లనిచ్చుకుణే వాళ్ళు అక్కడ వాళ్ళమ్మాయి సుఖంగా వుండాలని కోరుకోవటంలో తప్పేముంది? తమ్ముడికి వేరే మార్గం లేదుకూడా. రేపెట్లా బతుకుతారు? ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"అయితే మామయ్యా. మాకున్న ఆస్తంతా తమ్ముడికే ఇస్తాను. ముహూర్తాలు పెట్టండి" పెద్ద మనుష్యులంతా చలించిపోయారు.

"తారకంబాబూ ఒక్కసారి ఆలోచించండి" ఒకాయన వారిస్తున్నట్టుగా అన్నాడు.

లేదు బాబాయ్ ఇక ఆలోచన వద్దు. నా తమ్ముడు నాకు ముఖ్యం వాడి శ్రేయస్సు కన్నా నాకేం కావాలి? కానివ్వండి చీకటి పడిపోతున్నది."

కానీ పిల్లనిచ్చే పెద్దమనిషి ఏమాత్రం తొందర చూపటంలా. కూర్చున్నచోటునుంచి లేవలేదు.

"లేవండి మామయ్యా ఇంకా కూర్చున్నారేం?"

"కాదల్లుడూ, నన్ను కొంచెం అర్థం చేసుకో, భారతంలో కూడా శంతనుడికి పిల్లనివ్వమని భీష్ముడు అడిగినప్పుడు దాసరాజు చెప్పాడు కదా. ఇప్పుడు నువ్వు మంచివాడివే. రేపు నీకు పిల్లలు పుడతారు. మా అల్లుడికి పుడతారు. మీ మంచితనం వాళ్ళల్లో వుండొద్దూ. అందుకని మాటకంటే చేతలు ముఖ్యం నువ్వు ఇస్తానన్నా నీ కొడుకులు ఒప్పుకోవాలి కదా. ఆలోచించు నాయనా"

వింటున్నవాళ్ళకి ఒళ్ళు జలదరించినట్టయింది.

"ఇది చాలా అన్యాయం పద్మనాభం ఇప్పుడు రాతకోతలంటే ఎలా కుదురుతుంది? దగ్గర్లో మంచి ముహూర్తాలు కూడా లేవు. తారకం బాబు మాట మీదనిలబడే మనిషి, మాకు తెలుసు. ముందీ కార్యక్రమం పూర్తిచేసి తర్వాత రాతకోతలు చేసుకుందురుగాని. "

ఎంత చెప్పినా కదలకపోయేసరికి తారకరాముడప్పటికప్పుడు సైకిలిచ్చి కుర్రాడిని పంపించి స్టాంపు పేపరు తెప్పించి అక్కడున్న పెద్ద మనుష్యుల చేత వున్న ఆస్తంతా తమ్ముడికి ఇష్టానుసారంగా వ్రాయించి తను సంతకం పెట్టాడు. సాక్షి సంతకాలు పెట్టించాడు. సంతకం పెట్టేటప్పుడు నిండు గర్భిణితో వున్న భార్య అమాయకమైన ముఖం గుర్తుకొచ్చింది. ఒక్క క్షణం మనసు చివుక్కుమన్నా తమ్ముడి శ్రేయస్సే ముఖ్యమనిపించింది. సంతకాలయినాక తృప్తిగా పిల్లతండ్రి లగ్నపత్రికవ్రాయించాడు. ముహూర్తం కుదిరింది. తారకరాముడింటికొచ్చాడు.

ఈ వార్త అన్నివూళ్ళకూ తెలిసింది. గాలి అలలు అలలుగా రామయ్య త్యాగాన్ని అందరి చెవుల్లో వూదేసింది. కళ్ళవెంట నీళ్ళు పెట్టనివాళ్ళు లేరు. ఏ ఇద్దరు కలిసినా ఇదేమాట. తారకంబాబు తమ్ముడి కోసం రాజ్యం వదులుకున్న రాముడిని చూశాం. మళ్ళీ ఈ

తారకరాముడిని చూస్తున్నాం. ఆస్తికోసం అన్నదమ్ములు చంపుకుంటున్న ఈరోజుల్లో తమ్ముడికోసం ఎంత త్యాగం చేసాడు? తనకు మాత్రం ఆధారమేముందని? చదువు పూర్తికాలేదు. వ్యాపారం దెబ్బతిన్నది. తారకరాముడే ధైర్యంతో ఈ పనిచేసాడు? వీధి అరుగులమీదా రచ్చబండ దగ్గరా బస్సులో పోతూ ఇవే మాటలు.

విషయం విన్న లక్ష్మయ్య పెద్దగా స్పందించలేదు. చిన్నకొడుకు పెళ్ళి కుదిరింది అంతే చాలు అనుకున్నారాయన. వెంకట్రావమ్మ మాత్రం బాధపడింది. "ఈ పిచ్చాడు ఎట్టా బ్రతుకుతాడో ఏడుకొండలవాడా! వాడి మంచితననానికి ఒక దారి చూపించు తండ్రీ" అని రెండు చేతులెత్తి దణ్ణం పెట్టింది.

కొద్ది రోజులకే తారకమ్మ పండంటి మగపిల్లాడిని ప్రసవించినట్టు వార్త రావటంతో ఇంటిల్లిపాదీ ఆనందంతో మునిగిపోయారు.

ఇప్పుడు కుటుంబ భారం మరింత పెరిగింది. చిన్నాయన భార్య తారకమ్మకంటే ఒక పాలు రంగు ఎక్కువ. వెంకట్రావమ్మగారికి చిన్నకోడలి మీద ఆపేక్ష కూడా ఒక గుప్పెడు ఎక్కువే. అసలు ఏ పనీ ముట్టుకోనివ్వరు. అందరి ముద్దుమురిపాల మధ్య చిన్న కోడలు పనిమూడు రోజులు పుట్టిల్లు ఆర్రోజులు అత్తిల్లులాగా సరదాగా గడిచిపోతున్నది. చిన్నాయనలో కొంచెం మార్పు వచ్చింది. భార్య వచ్చాక ఇంటిదగ్గర ఎక్కువ వుంటున్నాడు. ఉన్న పాకకు మరో తడిక వచ్చి చేరింది. అంతకుమించి విశేషం ఏం లేదు. తారకరాముడి మంచితనం అందరూ మెచ్చుకున్నారు.

పెద్దరికం మరింత బాధ్యతను పెంచుతుందే తప్ప ఒంటికి సుఖమేముంది? కాకపోతే ఇంటికి పెద్దకొడుకనే పేరు. చిన్నప్పటినుంచీ కష్టాల్ని అవలీలగా మోసే తారకం బాబుకు తనకు సంసారం పెరిగినా తమ్ముడి భారం పైనబడ్డా ఏమంత బాధ అనిపించలేదు. అందరూ సంతోషంగా వుంటే చాలు. ఎంత కష్టాన్నయినా సహించగలడు. చదువు భారంతోపాటు ఉద్యోగాన్వేషణ ఎక్కువయింది. బియ్యేకూడా పూర్తికావస్తున్నది. నాటకాల్లో మంచి పేరు వచ్చింది. పుల్లయ్యగారు 'వింధ్యారాణి' సినిమాకోసం మరొక్కమారు ప్రయత్నం చేసారు. కానీ తారకంబాబు అంగీకరించకపోవటంతో ఆయన వెళ్ళిపోయారు.

ఇంటిల్లిపాదికీ కన్నుల వెలుగు, బోసినవ్వుల జిలుగు తారకమ్మ కొడుకు రామకృష్ణబాబు. ఆ పసివాడి ముద్దు ముచ్చట్లలో లక్ష్మయ్యగారి దంపతులకు కాలం తెలియటం లేదు. కష్టసుఖాలను సరిచూసుకుంటూ నెమ్మదిగా గడిచిపోతున్నది కాలం. తారకం బాబు ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు ఎక్కువయ్యాయి. స్నేహితులు కూడా ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఏవీ కలిసిరావటంలేదు. ఎవరో సలహా ఇచ్చారు. మంచి పర్సనాలిటీ వుంది కదా ఐ.ఎ.టి.సి.కి పెట్టుకోవచ్చుకదా. సందేహించకుండా దానికి అప్లికేషన్ పెట్టాడు. ఇంటర్వ్యూకి రమ్మని పిలుపొచ్చింది. ఎంతో సంతోషంగా వెళ్ళినవాడు అదే సంతోషంతో తిరిగొచ్చాడు. సెలక్టయినట్టు ఇంటర్వ్యూలో చెప్పారు. అందరూ సంతోషపడ్డారు. వెంకట్రావమ్మగారు అదేదో పెద్ద ఉద్యోగం అనుకుని "ఏమిటి తారకం నీకెందులో పనొచ్చింది?" అని అడిగారు.

"విమానం నడపటం బుల్లీ. ఝామ్మని నడిపేస్తా"

"అంతపైన నడపాలంటే కళ్ళు తిరగవట్రా?"

"అబ్బే అదేం వుండదు. చాలా బాగుంటుంది"

"అయితే రోజూ దానిమీద మన నిమ్మకూరు వెళ్ళొచ్చా?" అమాయకంగా అడిగింది.

"వెళ్ళొచ్చే. కానీ దిగటానికి వీల్లేదు. మన ఇండియా అంతా తిరగొచ్చు"

"నీ మొఖం దిగకుండా ఎంతసేపని తిరుగుతారు?"

"అబ్బ. సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవే బుల్లీ. విమానం దిగటానికి కొన్నిచోట్లు మాత్రమే వుంటాయి. అక్కడ దిగాలే తప్ప మనింట్లో దిగాలంటే కుదరదు. విమానం చాలా పెద్దది."

"పెద్దదంటే మన పామర్రు బస్సంత వుంటుందా?"

తారకరాముడికి ఎక్కడలేని నవ్వు వచ్చింది.

"అబ్బ నీకు చెప్పినా అర్థంకాదులేవే. నన్ను పోనీ"

"సరేలేరా. పోయిరా. విమానం మాత్రం మన ఊరి మీదనుండి నడపాలి."

"సరేబుల్లీ. ఒక్కరౌండు కొట్టి మనవాళ్ళందరికి టాటా చెప్తా. సరేనా?"

ఆమె ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ ఊటఖీ ఇవ్వటానికి లోపలికి వెళ్ళింది.

చిన్నాయన అడిగాడు.

"అన్నా! నేను కూడా చేరేదా?"

"నీ ముఖం. నువ్వు ఏడోక్లాసు కూడా చదవకపోతివి. నిన్నెట్లా తీసుకుంటారు?"

"కాదన్నా విమానం నడిపేటప్పుడు నీకు తోడుగా వుంటా."

"అట్లా రానివ్వరురా నాయనా. వాళ్ళు సెలక్టు చేసుకున్న వాళ్ళకే అవకాశం వుంటుంది. "అయితే సరే. నాకు మాత్రం ఎక్కడ తీరుతుంది?" ఆ మాటలకు అందరూ నవ్వారు.

అనుకున్నరోజు రానే వచ్చింది. తారకరాముడు ట్రైనింగ్‌కు గనన్నవరం వెళ్ళాడు. ఆరునెలల ట్రైనింగ్ పూర్తయింది. తల్లికోరిక మేరకు విమానాన్ని నిమ్మకూరు చుట్టూ నాలుగు రౌండ్లు నడిపి అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించాడు. వెంకట్రావమ్మ కొడుకు విమానాలు నడుపుతున్నాడంట. మనూరి మీద నడిపింది ఆ బాబేనంట" బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ ఆడవాళ్ళు చెప్పుకున్నారు. రామయ్యగారు మీసాలు మెలేసారు. చంద్రమ్మ ఇల్లిల్లు తిరిగి చెప్పొచ్చింది. అందరికీ సంతోషంగా వుంది.

ట్రైనింగయిన నలభైమందిలో ఇద్దరు ప్రథమ, ద్వితీయ స్థానాన్ని పొందారు. ఎయిర్‌ఫోర్స్ వాళ్ళు వాళ్ళిద్దరికీ ప్రశంసాపత్రాలు ఇచ్చారు. అందులో ఒకరు తారకంబాబు. ఆ రోజు ఇంటిల్లిపాదికి మరొక్కమారు పండగయింది. తారకమ్మకు లోతుపాతులేవీ తెలియకపోయినా తన భర్త చాలా గొప్పవాడు అనే భావం మనస్సులో మొదటినుండి పాతుకుపోయింది. భర్తపట్ల ఆమెకున్న ప్రేమ, ఆరాధన అనన్యమైనది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments